

KENNI MEG NOYDDA AT HJÁLPA SKØKJUNUM

– TÆR **KVINNURNAR**, SUM EG KOMI Í **SAMBAND** VIÐ, HAVA ONGAN **MØGULEIKA** HAVT AT VELJA SÍNA **LÍVSLEIÐ**. BAKMENN Í **HEIMLANDINUM** HAVA **TIKIÐ** TÆR AV **RÆÐI** OG SELT TÆR TIL **SKØKJULEVNAÐ** Í KEYPMANNAHAVN. TAÐ SIGUR **SILVIA Á BERGI GUNNARSSON**, SUM SÍÐANI 2010 HEVUR **ARBEITT** VIÐ **MENNISKJAHANDLAÐUM** KVINNUM. TÁ **JÓLINI** **NÆRKAÐ**, PLAGA HON OG **AÐRAR** UNGAR **KVINNUR** AT FARA RUNT Á **BORDELLINI** VIÐ **JÓLAGÁVUM** OG LATA **KVINNURNAR** VITA, AT **ONKUR** ER, SUM **HUGSAR** UM TÆR

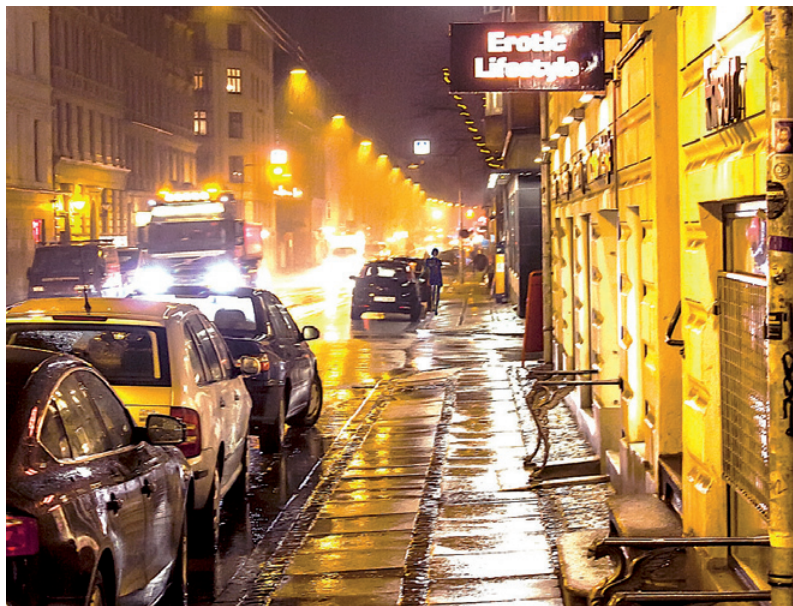
SAMRØÐA

Eydna Skaale
eydna@sosialurin.fo

– Eg visti ikki av, at støðan var so ring, sum hon er. Eg trúði ikki, at tað eru so nógvar kvinnur, sum liva undir so vánaligum korum her hjá okkum. Onkrastaðni hava kvinnurnar bara eitt pinkalítið rúm við eini song. Tað er teirra heim og teirra arbeidsplass, og tær sleppa ikki út, tí bakmenninir halda eyga við teimum alla tíðina. Orðini eigur Silvia á Bergi Gunnarsson av Signabø, sum hevur hoyrt og sæð meiri til baksíðuna av danska samfelagnum, enn tey flestu. Kirkjan, har hon gongur í Keypmannahavn, nevnd Vineyard, leggur stóran dent á sjálvboðið arbeiði og at fara út at hjálpa, har tørvur er. Soleiðis er Silvia komin í samband við »Reden International«, sum hjálpir kvinnum úr skøkjulevnaði og trælalhaldi í Danmark.

Reden International

Á kreppumiðstöðini Reden International, har Silvia hevur arbeitt sjálvboðin einaferð um vikuna, eru kvinnur úr fremmandum londum, sum ynskja at fáa hjálpa at sleppa burturúr skøkjulevnaði ella trælalhaldi. Har eru eisini kvinnur, sum lögreglan fær hendur á og ikki veit, hvar skulu. Næstan allar kvinnurnar søkja um uppihaldsloyvi í Danmark, men flestu fáa avslag og

Á Istedgade og í gøtunum har um leiðir, halda nógvar av skøkjunum til. Men nógvar eru eisini innistongdar og sleppa ongantíð út, tí bakmenninir halda eyga við teimum allatíðina

– *Eg havi sæð, at modernaður trælalandil er veruleiki. Og tað hendir beint uttanfyri mína hurð!*

verða sendar aftur hagar, tær komu – hóast fleiri teirra einki hava at fara heim til, annað enn somu bakmenn, sum aftur bíða teimum.

Kreppumiðstöðin, har kvinnurnar bígva og fáa hjálpa frá ymsum serfrøðingum, t.d. sálarfrøðingum, heldur til á einum loyniligum staði. Fyri at fáa frið fyri bakmonnum er tað eingin annar

enn starvsfólk og kvinnurnar sjálvar, sum vita, hvar Reden International heldur til.

Uppgávan hjá Silviu er at royna at skapa innihald í gerandisdagin hjá kvinnum, sum bígva á Kreppumiðstöðini.

– Eg havi verið har ein dag um vikuna, um seinnapartin og út á kvøldið.

Eg skal bara royna at aktivera tær onkursvegna. Vit hava verið til fitness, zumba, úti og gingið, keypt inn, bakað pannukøkur ella bara spælt spøl har heima.

– Tað kann vera torført at arbeiða við hesum kvinnum. Tær hava jú eina ræðuliga bakgrund, og tað merkist væl á teimum. Summar eru stillar og vilja helst vera fyri seg sjálvar, meðan aðrar hava eina yvirdrivið glaða og lættlynta fasadu, sum tó ikki tolar nóg av. Eg merki væl beiskni og skuffilsí handan glaðu yvirflatuna.

– Summar skifta eisini ímillum hesar báðar typurnar – ein dag eru tær við uppá alt og hava nógva orku, men næsta dag vilja tær einki. Og eg eri aldrin í lívinum blivin so illa skeldað, sum síðani eg fór at arbeiða sjálvboðið, greiðir Silvia frá.

– Men hóast tað av og á er torført, má eg bara allatíðina minna meg sjálva á, hvat tær hava upplivað. Og tá tær finna útav, at eg ikki fái lön fyri at vera har, men bara geri tað fyri at hjálpa teimum, tá broytist tónin sum oftast.

Pannukøkur og ludo

– Eg havi ofta hugsað, at eg hevði ynskt, at eg als ikki var komin inn í hendan heimin, tí tað er so ræðuligt. Allar søgurnar hjá teimum, og allar hesar lagnurnar og lívini, sum bara verða oyðiløgd. Men tá eg nú kenni til hetta, so kenni eg meg noydda at hjálpa onkursvegna.